

Bóg się rodzi

1. Bóg się ro - dzi, moc tru - chle - je, Pan nie-bio-sów o-bna-żo-ny!

O-gień krze-pnie, blask cie - mnie - je, ma gra-ni-ce nie-sko-ńczo-ny.

Wzga - rdzo - ny, o - kry-ty chwa-łą, śmie - rte-lny Król nad wie-ka-mi,

a Sło-wo Cia - łem się sta - ło i mie-szka-ło mię-dzy na-mi.

2. Cóż masz, niebo, nad ziemiany? Bóg porzucił szczęście swoje,
wszedł między lud ukochany, dzieląc z nim trudy i znoje.
Niemąło cierpiał, niemąło. Żeśmy byli winni sami, a Słowo ...
3. W nędznej szopie urodzony, żłób Mu za kolebkę dano!
Cóż jest, czym był otoczony? Bydło, pasterze i siano.
Ubodzy was to spotkało witać Go przed bogaczami, a Słowo ...
4. Potem i króle widziani cisną się między prostotą
niosąc dary Panu w dani: mirrę, kadzidło i złoto.
Bóstwo to razem zmieszało z wieśniaczymi ofiarami, a Słowo ...
5. Podnieś rękę, Boże Dziecię, błogosław ojczyznę miłą,
w dobrych radach, w dobrym bycie wspieraj jej siłę swą siłą,
dom nasz i majętność całą i wszystkie wioski z miastami, a Słowo ...